

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 504/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	Ł. B.	W okresie od sierpnia 2019 roku do marca 2020 roku w miejscowości Z. gm. Rozprza pow. (...), woj. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu (...) w (...) z dnia	

		24 września 2013 roku wydanym w sprawie sygn. akt (...) na kwotę po 300 zł miesięcznie wobec małoletniej M. B. w ten sposób, że łączna wysokość powstałych zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, czym naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym wyczerpał dyspozycję art. 209 § 1a kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 209 § 1a kk. Zgodnie z treścią art. 209 § 1a kk odpowiedzialności karnej za przestępstwo opisane w tym przepisie podlega ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego, co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną			

umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość, co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, i jednocześnie naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Analizując wykładnię przepisu art. 209 § 1 i 1a kk wskazać należy, że w pojęciu „uchyla się” zawarty jest negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia, sprawiający, że nie dopełnia ona nałożonego na nią obowiązku, mimo że ma obiektywną możliwość jego wykonania. Innymi słowy sprawca obowiązku nie wypełnia, bo go wypełnić nie chce lub lekceważy ten obowiązek.

W okolicznościach niniejszej sprawy ponad wszelką wątpliwość ustalone zostało, że Ł. B. nie wykonywał ciążącego na nim z mocy wyroku Sądu (...) w (...) z dnia 24 września 2013 roku wydanego w sprawie sygnatura akt (...) obowiązku alimentacyjnego względem swojej córki M. B. i że łączna wysokość powstałych

wskutek tego zaległości stanowi równowartość, co najmniej 3 świadczeń miesięcznych, co naraziło uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Z akt sprawy nie wynikają ograniczenia oskarżonego natury zdrowotnej do świadczenia pracy. Oskarżony deklaruje przyznanie do popełnienia zarzucanego mu czynu. Całokształt tych okoliczności, w połączeniu z faktem, iż oskarżony jest dojrzałym mężczyzną, świadomym, iż ciąży na nim skonkretyzowana co do kwot powinność alimentacyjna, wskazuje na rzeczywistą jego postawę wobec tego obowiązku. W realiach tej sprawy obowiązek dostarczania środków utrzymania dziecka, które z racji wieku, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, został przeniesiony na drugiego z rodziców, wsparcie socjalne, a także na osoby trzecie, które pomagały matce małoletniej pokrzywdzonej w zaspokajaniu jej podstawowych potrzeb życiowych. Oskarżony jest osobą młodą, zdolną do pracy, aktywną zawodowo, uzyskującą stały dochód z tytułu umowy zlecenia jako pracownik budowlany. Nie ma wobec tego obiektywnych przeszkód

powodujących
niemożność uiszczenia
należności
alimentacyjnych.

Nie budzi również wątpliwości, iż w wyniku uchylania się przez oskarżonego od nałożonego na niego obowiązku łożenia na utrzymanie osoby najbliższej, jego córka, została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Przypomnieć też należy, że skutkiem przestępstwa niealimentacji pozostaje nie tyle niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych (co w niniejszej sprawie wystąpiło) lecz już samo narażenie na niemożność ich zaspokojenia. Przyjęcie poglądu, jakoby "narażenie na niemożność" w rozumieniu art. 209 § 1 kk winno być rozumiane jako bezpośrednie doprowadzenie (czyli zaistnienie skutku), doprowadziłoby do nadmiernej i sprzecznej z celem kryminalizacyjnym tego przestępstwa depenalizacji zachowań niealimentacyjnych, do sytuacji, w których skutek taki już następuje. Celem zaś tej normy prawa karnego materialnego jest penalizacja już takich zachowań, które doprowadzają do samej sytuacji możliwego

zaistnienia skutku w postaci braku możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych wskutek uporczywego uchylania się od obowiązku alimentacyjnego (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2014 r. III KK 388/14, KZS 2015/4/26).

Wina oskarżonego została udowodniona, oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

W ocenie Sądu czyn zarzucany oskarżonemu cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę w rozumieniu ustawy - Kodeks karny. W chwili popełnienia czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania przedsiębranego czynu, a także pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest osobą dorosłą oraz dojrzałą, a w chwili popełnienia czynu nie znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, pomimo iż miał taką możliwość.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
Ł. B.	1	1	<p>Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny Sąd kierował się:</p> <ul style="list-style-type: none">- szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych małoletniego dziecka oskarżonego. Oskarżony przypisanym mu zachowaniem godził w istotne dobro prawne w postaci wolności od trosk o zapewnienie bytu i zaspokojenie potrzeb życiowych przez osoby niezdolne do samodzielnego utrzymania, pozostające pod ochroną art. 209 § 1a kk;- rozmiarami wyrządzonej i grożącej szkody – dość znaczna kwota nieuregulowanych zobowiązań względem uprawnionej;- sposobem i okolicznościami popełnienia czynu – stosunkowo długi okres niealimentacji,- wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków – oskarżony naruszył podstawowy obowiązek łożenia na utrzymanie własnego dziecka;- postacią zamiaru – działanie z zamiarem bezpośrednim.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał oskarżonemu jego uprzednią kilkukrotną karalność.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił, iż oskarżony wykonuje mimo wszystko pracę zarobkową, z której czynione są aktualnie potrącania tytułem zobowiązania alimentacyjnego na rzecz małoletniej córki M. B.. Ponadto oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych. Sąd wymierzając najłagodniejszą z kar przewidzianą przez art. 209 §1a miał na uwadze przede wszystkim wskazane powyżej okoliczności łagodzące. Zastosowanie wobec oskarżonego kary o bardziej surowym charakterze – kary ograniczenia wolności albo kary pozbawienia wolności – będzie

kolidowało z obowiązkami zawodowymi oskarżonego oraz przeszkodzi mu w uzyskiwaniu dochodów. Sytuacja taka zdecydowanie nie leży w interesie małoletniej pokrzywdzonej M. B. oraz pozostałych dzieci oskarżonego. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe. Ł. B. deklaruje, że uzyskuje dochody w kwocie 1.464 złotych brutto miesięcznie. W ocenie Sądu nie jest to kwota adekwatna do możliwości zarobkowych oskarżonego, zwłaszcza mając na uwadze branżę, w której wykonuje pracę. Z doświadczenia życiowego wysuwa się wniosek, iż pracownik remontowo - budowlany ma realne możliwości ku temu, aby uzyskiwać znacznie wyższe dochody. Biorąc pod uwagę, iż oskarżony jest osobą zdrową i młodą ma cały czas możliwość uzyskiwania dochodów na wyższym poziomie niż obecnie. Tym samym zdaniem Sądu stawka dzienna ustalona na poziomie 20 złotych jest adekwatna do jego możliwości płatniczych.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>2</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 70 zł oraz opłata w kwocie 400 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu 		

przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł - na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 663 z późn. zm.),

- opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w kwocie 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.),

Opłatę zasądzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd zasądzając od oskarżonego koszty sądowe miał na uwadze, iż oskarżony jest młodą, zdrową i zdolną do pracy osobą. Ł. B. jest aktywny zawodowo jako pracownik budowlany. Tym samym ma on możliwości płatnicze pozwalające na uiszczenie kosztów sądowych. Nie

	przekraczają one jego możliwości zarobkowych.	
6. 1Podpis		